

ESGLÉSIA

DE

MENORCA

Butlletí oficial del Bisbat

Núm. 5 – JUNY – 1980

SUMARI

DOCUMENTS DEL BISBE pàg. 159

Dia Nacional de Caritat - 5 juny 1980

El Bisbe i la Visita Pastoral

Paraules en la inauguració del col·legi dels Pares
d'Alumnes — Alaior.

Salutació als turistes

SES CATEQUESIS DEL BISBE:

Maria, figura de l'Església

Els mitjans de comunicació

La confirmació

CONSELL PRESBITERAL pàg. 170

Acta del Consell de Presbiteri - mes d'abril

DELEGACION DIOCESANA DE ECONOMIA pàg. 171

Resumen de Entradas y Salidas de la Curia Dio-
cesana - Año 1979.

DELEGACION DE LA MUTUALIDAD DEL CLERO pàg. 174

Designación de la Junta Diocesana

INFORMACIO DIOCESANA pàg. 175

Activitats del Sr. Bisbe

Celebración de la festividad de la Virgen de El Toro

Inauguración del nuevo colegio "La Salle" de Alayor

Jornada de los Medios de Comunicación Social

DOCUMENTS DEL BISBE

DIA NACIONAL DE CARITAT - 5 JUNY 1980 -

Encara ens queda molta feina per fer. Col.labora

“Encara ens queda molta feina per fer. Col.labora”. Aquest és l'eslogan pel Dia Nacional de Caritat. Aquest any, a la nostra diòcesi, el celebrem el dijous dia 5 de juny, solemnitat del Corpus Christi.

I és ben ver que encara ens queda molta feina per fer. Diuen que no hi ha res que s'espera tant com la feina. I, massa vegades, la feim esperar de debò. I també diuen que els cansats fan la feina. I me sembla que ara tots esteim cansats, desanimats i amb el perill, molt viu i subtil, de cercar, potser dissimuladament però satisfactòriament, qualche evasió que ens òmpliga i ens justifiqui de la feina que no feim i hauríem de fer.

Certament, hem de reconèixer que se n'ha fet molta de feina i que nosaltres també n'hem fet i en feim. Però encara ens en queda per fer i me pens que massa sovint deixam per fer aquella que seria més urgent de fer.

És clar, em direu: I de quina feina es tracta? De quina feina vos parl? Damunt del meu despatx hi tenc un folletó de propaganda que ha editat la nostra Càritas Espanyola que és qui cuida d'aquest dia de Caritat que celebrem la festa de Corpus. Un folletó que es titula: Marginació. I en ell, molt ben presentat amb fotografies adequades, se'ns va parlant de tantes de marginacions i problemes com esteim vivint en el moment present. Aquest folletó va seguint les idees que ha donat la Comissió episcopal de Justícia social, de la qual jo form part, i que me pens que ha d'ésser la meva catequesi d'avui en demanar-vos la vostra col.laboració en aquesta obra tan important com és Càritas.

Escoltau, idò, el que vos hem dit els bisbes que formam aquesta Comissió que cuida molt expressament del servei de la caritat que l'Església ha de fer, per mitjà de la seva obra que és Càritas Espanyola. Llegiu-ho en l'apartat següent.

COMISION DE PASTORAL SOCIAL

PASTORAL PARA EL DIA NACIONAL DE CARIDAD

Corpus Christi 1980 - 5 Junio -

Aún nos queda mucho por hacer. Participa

Con ocasión del DIA DE LA CARIDAD queremos recordar a los cristianos y a todos los hombres de buena voluntad unas palabras del Papa pronunciadas recientemente: "La Iglesia, experta en humanidad... quiere hoy continuar su misión de fe y de defensa de los derechos humanos invitando a todos los cristianos a comprometerse en la construcción de un mundo más justo, humano y habitable, que no se cierre en sí mismo sino que se abre a Dios". (Juan Pablo II, en Santo Domingo).

"La sociedad del desaliento, el desencanto y la decepción"

Para conseguir este objetivo acariciado por el Papa, nos queda mucho por hacer. Las consecuencias de la falta de trabajo, la situación de los alcohólicos y drogadictos, las limitaciones de toda clase en los disminuídos físicos y mentales, las necesidades de los ancianos, muchas veces sin suficiente asistencia, son casos cercanos a nosotros; están en nuestras ciudades y en nuestros pueblos. No hay proporción entre el número y diversidad de marginados y la participación ciudadana para aportar soluciones.

Ciñéndonos a nuestro entorno, vemos que España ocupa el cuarto lugar en consumo de alcohol por habitante y año, que la mitad de los jubilados perciben pensiones inferiores a las cinco mil pesetas al mes, que el número de parados sube día a día, que una población muy importante de minusválidos, de familias gitanas, de adolescentes inadaptados, de delincuentes en mayor o menor grado, comparten nuestra existencia. Diríamos que ellos constituyen como una sociedad paralela que se debate, en muchos casos, en el desaliento, el desencanto y la decepción.

Cáritas, conciencia crítica.

Cáritas Española, en sintonía con la apremiante llamada, se esfuerza en ser conciencia crítica de la Iglesia y de la sociedad española ante este problema. Su programa de "caridad social" ha favorecido el paso de la atención a los marginados, entendida como amable benefi-

cencia, a vivirla como denuncia de las causas de la marginación y como promoción de los marginados exigida por la caridad cristiana, por la dignidad de la persona humana. Gracias a los programas y acciones llevadas a cabo por Cáritas nos hemos hecho más sensibles a la solidaridad entre los hombres. Y con los medios a su alcance, Cáritas ha puesto en marcha obras de promoción, especialmente en favor de los más necesitados, en toda la geografía de España y aún más allá de nuestras fronteras.

Pero, ¿qué hacer a la vista de las necesidades que vemos aún en nuestro entorno?

La respuesta es: participar

La respuesta, desde la Iglesia y desde Cáritas, es: PARTICIPAR. Participa en las iniciativas que surjan en cualquier rincón de la sociedad; participa en la preocupación por encontrar formas y medios para solucionar los problemas de la humanidad; participa en el esfuerzo que Cáritas Española está realizando por mejorar la situación de los marginados sociales y por evitar, en lo posible, nuevas marginaciones derivadas de las insolidaridades humanas.

En el Día de la Caridad tenemos un recuerdo grato de tantos hombres y mujeres de buena voluntad comprometidos en la lucha contra la miseria personal y la marginación social; pero su testimonio no puede ser para nosotros bálsamo tranquilizador, sino una interpelación, una urgente llamada a participar en esa misma lucha.

Amor comprometido, frente a estructuras injustas

Celebrar la fiesta del Corpus Christi es manifestar, entre otras, la dimensión social de la presencia de Cristo en el Sacramento de la Eucaristía. Los creyentes estamos convocados, en este día, para confesar nuestra fe en la presencia real, fraterna y solidaria de Jesús con su pueblo y para testimoniar que "la Eucaristía construye la Iglesia, y la construye como auténtica comunidad del Pueblo de Dios, como asamblea de los fieles" (Redemptor Hominis, 20). ¿Cómo podrá tener sentido esta celebración y la manifestación pública de nuestra fe en una sociedad amenazada por la injusticia de la marginación, si el Pueblo de Dios no se siente "testigo y agente de justicia..., artífice de justicia y de verdadera libertad, a la vez que forjador de caridad social?". (Juan Pablo II en Méjico).

Una comunidad que practica el amor es alternativa de una sociedad que se organiza en estructuras injustas. Al concretarlo en cada

caso y situación de la realidad, el amor se hace "praxis" de la vida cristiana. Es entonces cuando la fe resulta real y verdadera para muchos.

Es ésta una ocasión para que las comunidades renueven y vigoricen su compromiso en favor de los marginados: por la concienciación de toda la comunidad, por la imaginación para proponer proyectos, por el coraje para realizarlos. Será éste el oxígeno que vitalice nuestras comunidades, siempre tentadas a replegarse sobre sí mismas. Y será entonces cuando la presencia del pueblo creyente en torno al altar de Jesús tendrá sentido inequívoco.

EL BISBE I LA VISITA PASTORAL

(Editorial pel Butlletí dels PP de Família de Ferreries)

M'han demanat un escrit que servesqui per l'editorial d'aquest nombre del Butlletí informatiu de l'Associació C. de Pares de Família de Ferreries. Trobant-me entre vosaltres, estimats ferrerriencs, en aquests dies que escric açò, amb motiu de la meua primera Visita Pastoral a la vostra parròquia, crec que he de parlar del Bisbe i de la Visita Pastoral.

Seguint col·legis i escoles, en les meves Visites Pastorals, a altres parròquies, he preguntat moltes vegades als al·lots i al·lotes, si sabien qui era el Bisbe i quina feina feia. I també han estat ells qui han fet aquestes preguntes sobre açò mateix, dient-me què feia jo cada dia i perquè era bisbe.

Ingènuament i amb tota naturalitat, qualque al·lot o al·lota m'ha dit que el bisbe era qui comandava els capellans i també tots els cristians. O bé un senyor que tenia una Catedral i que de tant en tant anava pels pobles a veure la gent i a confirmar.

Dintre de la seva simplicitat, aquestes respostes no deixen de tenir el seu valor i la seva exactitud. Perquè, certament, el servei del bisbe és un servei o ministeri de comandament de la seva diòcesi, i és el vigilant (que açò vol dir la paraula bisbe) que anima, condueix, ajuda i reforça tots aquells que li són confiats, per ell mateix i servint-se també dels seus més pròxims col·laboradors, els sacerdots.

Aquest ministeri episcopal i pastoral exigeix del bisbe una presència i un contacte freqüent amb els seus diocesans. Per açò, l'Església ha establert que, al manco cada cinc anys, el bisbe recorri i passi a visitar totes les seves parròquies. És aquesta visita que en deim Visita Pastoral, la que ara estic practicant aquí, entre vosaltres.

Aquesta Visita Pastoral del bisbe es basa en dos soports: el de la coneixença i el de l'estimació. Ja sabeu que la Visita Pastoral és aquella visita que el bisbe ha de fer a totes aquelles persones, coses i entitats

que estan baix la seva jurisdicció i pasturatge. I la fa per conèixer-los millor, per parlar, dialogar, per veure el seu funcionament i sobre els resultats, els defectes, els èxits i, sobretot, per animar i entusiasmar a tots en el treball que es va fent. Se'n diu Pastoral perquè es tracta d'una feina del bisbe com a pastor, pare i amic de tots. I així, amb aquests sentiments, el bisbe l'ha de fer, si vol complir amb aquesta tasca tan seva i, al mateix temps, tan important per a tots els diocesans.

Aquestes meves paraules per l'editorial del Butlletí Informatiu no poden acabar sense el meu oferiment i la meva benedicció. Oferiment com a pare, mestre i amic de tots, sempre a la vostra disposició, per a estimar-vos com fa un pare, per mostrar-vos la bona Notícia de Jesús, el vostre Mestre, i per enfortir la nostra amistat que és un enriquiment per a vosaltres i, sobretot, per a mi.

Amb la meva cordial i afectuosa benedicció per a tots vosaltres, estimats ferreriençs.

+ Antoni, bisbe

PARAULES EN LA INAUGURACIÓ DEL COL·LEGI DELS PARES D'ALUMNES —ALAIOR—

Atenent l'amable invitació rebuda, he vingut avui a Alaior a la inauguració d'aquest edifici escolar, propietat de l'Associació de Pares d'alumnes i regentat pels Germans de Lassalle, de les Escoles cristianes.

Me pens que, venint-hi, no podia faltar aquesta meva paraula, com a bisbe de Menorca. I açò, perquè l'Església considera molt atentament la importància gravíssima de l'educació en la vida de l'home, i també la seva influència, cada vegada més gran, en el progrés social contemporani.

Sens dubte, per açò havia d'aprofitar aquesta ocasió que avui em proporciona la inauguració d'aquest edifici escolar, per tal d'assenyalar, primer, la importància que té l'escola i, segon, les obligacions que tenen els pares respecte dels seus fills en aquest camp de l'educació.

En quant al primer punt, vos ho vull dir amb paraules més autoritzades que les meves. Les he tret del Document sobre l'educació cristiana de la joventut, del Concili Vaticà II, on en el seu nombre 5, es diu: "Entre tots els mitjans d'educació, té peculiar importància, l'escola, la qual, en virtut de la seva missió, al mateix temps que cultiva amb cuidadosa assiduitat les facultats intel·lectuals, també desenrotlla la capacitat del recte judici, introdueix en el patrimoni de la cultura, conquistat per les generacions anteriors, promou el sentit dels valors,

prepara per la vida professional, fomenta el tracte amistós entre els alumnes de diversa condició i posició, contribuint a la mútua comprensió; a més, constitueix com un centre, del treball i dels beneficis del qual han de participar juntament les famílies, els mestres, les diverses associacions que promouen la vida cultural, cívica i religiosa, la societat civil i tota la comunitat humana.”

Seria llarg explicar tota aquesta gamma de finalitats que el Concili atribueix a l'escola. M'agradaria poder constatar que aquest i tots els col·legis i escoles de la nostra illa van per aquest camí.

Respecte de l'altre punt, sobre les obligacions dels pares en aquest camp, me pens que tots en teniu consciència i no és necessari ara estendre'm en més consideracions. El vostre interès i preocupació vénen demostrats, si més no, per la vostra presència en aquest acte i també, perquè no dir-ho, per haver estat una Associació de pares d'alumnes la qui s'ha preocupat d'aixecar aquest edifici per a l'educació dels vostres fills.

I acab. Vos desig per avui una bona festa, i també vos desig i prec tant pels pares, com pels professors i alumnes, un èxit continuat en la formació integral que aquí es doni, amb el fruit que tots hem d'esperar d'aquesta obra.

SALUTACIÓ ALS TURISTES

Germans turistes,

Déu vos guard!

L'Església catòlica que és a Menorca vos saluda cordialment i vos desitja una bona estada entre nosaltres.

Heu vingut a passar uns dies de vacances a la nostra illa.

Comprovareu que la bona gent de Menorca és acollidora, franca i oberta. I sobretot que estima molt la seva illa, la respecta i la vol veure respectada.

Amb aquesta nostra salutació i desig de felicitat per a tots vosaltres, hi va també la súplica que vos féu càrrec de la nostra manera de ser i de viure. Us agraïrem de debò que ho tingueu en compte amb el vostre bon comportament i amb l'educació fonamental que fa que uns respectem els altres.

Així ho voldríem i així ho esperam. El nostre oferiment és sincer per a tot allò que necessitau de nosaltres.

Bones vacances! I que Déu vos beneesqui amb els seus dons.

Ciutadella, estiu del 1980

† Antoni, bisbe de Menorca

SES CATEQUESIS DEL BISBE

Maria, figura de l'Església

Avui casi bé és obligat que vos parli de la Mare de Déu del Toro. Perquè ahir vam celebrar el dia de la seva festa i diumenge que ve, dia 11 de maig, celebrarem la seva solemnitat a dalt al seu Santuari, amb la benedicció dels camps de la nostra illa.

L'evangeli que llegim en l'eucaristia pròpia d'aquesta solemnitat, em donarà peu per a fer-vos la meva catequesi. Es tracta de l'escena en la qual se'ns explica la visita que Maria va fer a la seva cosina Santa Elisabet. Amb molts de detalls ens ho explica l'evangelista Sant Lluc. I me pens que no els he de dir tots, perquè ja sabeu tot el que va succeir en aquells dies de l'estança de Maria a ca la seva cosina.

Sí, emperò, que vos vull dir el que nosaltres hem de treure per a la nostra vida pràctica d'aquella visita. Perquè Maria, com ens ensenya molt bé el Concili Vaticà II, és la figura i el model més excels de l'església. I ho és d'una manera eminent, per la seva fe i la seva caritat. Per açò ens pot dir el Concili: "Maria, introduïda al cor de la història de la salvació, d'alguna manera recull en ella i escampa el resplendor dels grans misteris de la fe, quan és honorada i predicada duu els feels cap el seu Fill, cap el seu sacrifici i cap a l'amor del Pare". I continua: "Maria, durant la seva vida, va ser exemple d'aquell afecte matern del que han d'ésser animats tots els qui col·laboren en la missió apostòlica de l'Església per a la regeneració dels homes".

Polides paraules que hauríem de meditar i posar en pràctica. Fixau-vos en la promptitud de la Verge Maria en acudir a ajudar a la seva cosina que va donar a llum a Joan Baptista. De veres se'n va al poblet on viuen el matrimoni de Zacaries i Elisabet per ajudar-los en els treballs de l'infantament.

Vos voldria dir que nosaltres també hem de fer el mateix en favor dels germans. I ho concretaria en tres punts. Primer: Com Maria, ens en hem d'entèmer de les necessitats del nostre pròxim. Segonament, hem d'acudir-hi de veres. I tercer, hem de concretar aquest servei que els hem de fer. En darrer terme, es tracta d'estimar, com Ella ho va fer, no solament de paraula, sinó sobretot d'obra.

L'evangeli ens diu que l'infant que duia Elisabet va botar dintre de les seves entranyes. I ho va fer amb tot entusiasme. Es que Maria duia la Bona Nova de Jesús dintre d'ella i en el seu cor. I quan Jesús és donat, quan el rebem, sempre omple de benediccions i de gràcies a aquell qui el rep.

Podrà ésser una bona norma per tots els qui hem de dur Jesús als altres, aquesta de veure si el que feim duu alegria o tristesa. Si ens omplim i omplim els altres d'aquell vertader goig que se sent quan un viu en la pau de Déu.

Idò, estimats radiooients, com a feels successors de tantes generacions que han honrat i estimat la Verge Maria baix aquesta advocació tan apreciada per nosaltres, de Mare de Déu del Toro, afanyem-nos a honrar la nostra Mare amb la nostra pregària i les nostres bones obres.

Estic pensant ara en les dificultats que tenen en aquest moment algunes de les nostres indústries de l'illa. En el "paro" que hi pot haver i, per tant, en la falta de jornals i d'entrades en qualque família. Estic pensant en aquest estiu que ja tenim damunt, en el qual s'omplirà la nostra illa d'una gran gentada amb tota la problemàtica que açò comporta. Estic pensant en la problemàtica de la nostra joventut, avui tan manipulada i encerclada per corrents i costums que despersonalitzen i descristianitzen. Estic pensant on poder trobar remei per a tantes coses que no funcionen com seria de desitjar.

Ja no és vàlid acudir a la Mare, pregar, demanar la intercessió de qui sabem que tant ens estima i pot fer molt per nosaltres? Una estrofa dels goigs de la Mare de Déu del Toro diu:

Quan pels mals cercam remeis
invocam la vostra ajuda,
puix de tots és coneguda
pels prodigis que Vós feis.
Dels feels siau la guia
i guardau-los del pecat.

Que Ella vetli per Menorca i per tots els menorquins. Que Déu omnipotent i misericordiós, que des de dalt el Toro concedeix en tot temps al poble de Menorca l'auxili i la protecció de la gloriosa sempre Verge Maria, ens doni pels seus mèrits i intercessió el poder ser transformats en Jesucrist, arrelats en l'amor a la Verge i als germans.

Els mitjans de comunicació

Avui he de parlar dels diaris, de la Tele, del cine, de la ràdio. És que diumenge que ve, festa de l'Ascensió del Senyor, celebrem també la jornada dels mitjans de comunicació social, unes paraules llargues i estranyes que volen dir açò, els diaris, la ràdio, els discos, els cassettes i la Tele. Són uns mitjans que tenim per a comunicar-nos uns amb altres. O millor, són mitjans que ens assabenten de tot el que passa, ens informen i també ens van formant. Hi ha gent que es dedica a açò, i avui dia hi

fan una feina grossa. Tan grossa, que bé ho sabeu prou, ens han arribat a dominar de tal manera que són ja una necessitat com el pa que ens menjam. El nostre món avui borina per aquí. I gràcies a tot açò, ara, per exemple, podeu escoltar la meua veu i fer-ho tots els divendres quan parl per la ràdio.

N'hem de donar gràcies a Déu de tots aquests avenços. Perquè, de fet, també tots aquests mitjans poden produir i de fet produeixen prou beneficis per a cadascú de nosaltres i per les nostres famílies. La enumeració que se'n podria fer, d'aquests beneficis, passa per les estones de passatemps i de distracció que ens proporcionen, per l'informació que ens faciliten i també per la formació cultural i general que ens poden donar.

Però, certament, també es pot abusar d'aquests mitjans de comunicació. Emprant-los ben enfora del que hauria de ser. I açò, tant per part de qui els dirigeixen, com d'aquells que els empram cada dia a casa nostra.

El més necessari és que tots els interessats es formen una consciència recta sobre l'ús d'aquests instruments. Perquè és evident que, amb el progrés de la societat humana i amb l'enfortiment dels lligams entre els seus membres, la informació s'ha convertit en molt útil i sovint necessària, perquè la comunicació pública i a temps dels esdeveniments i de les coses, n'ofereix als individus un coneixement més ple i continu, perquè puguin contribuir amb més eficàcia al bé comú i tots fomentin amb major facilitat un progrés més alt de tota la societat civil. La societat humana té dret a la informació sobre les coses que interessin als homes, tant individualment com col·lectivament.

Qualcú m'ha fet aquesta pregunta: a veure si la pròpia existència d'aquests mitjans de comunicació, sobretot els electrònics, era un atemptat contra la família, ja que des de que existeixen les famílies estan juntes físicament, però no hi ha comunicació entre els membres de les mateixes.

I jo li he contestat: No. No és un atemptat contra la família. Els mitjans de comunicació electrònics són açò, uns mitjans. Com tants d'altres que té l'home per a tantes finalitats i objectius que pot proposar-se. En sentir aquesta pregunta, se m'ha ocorregut que es podria dir o preguntar el mateix, per exemple, dels cotxes o de tants altres mitjans que tenim de comunicació vial. Ningú diu que el cotxe és, per la seva pròpia existència, un mitjà de separar i desunir les famílies, pel simple fet que amb ell podem marxar de casa i anar cada qual on vulgui.

Per tant, si es dóna aquesta unió física sense comunicació viva entre els membres d'una família, no serà pels mitjans de comunicació,

que, certament, com el cotxe, poden influir en açò, sinó per la falta de formació de les famílies en l'ús d'aquests mitjans.

Més prest, estimats radiooients, ens podríem preguntar: quina formació reben les nostres famílies per tal d'emprar adequadament i amb criteri aquests mitjans de comunicació? No ens fa falta una formació de debò? No ens quedam massa vegades completament passius, com a simples i mers espectadors, quan hauríem de dir també qualque cosa i fer sentir la nostra veu?

Els mitjans de comunicació han d'estar al servei de l'home i no l'home al servei o dependència dels mitjans de comunicació. No ens podem deixar manipular per ells i hem de tenir aquella consciència i aquell judici propi per sobre fins a quin punt els podem escoltar i veure i seguir i fins a quin punt no.

Aquests mitjans són un "complement" de l'home. I els hem d'emprar així, no com un déu omnipotent a qui hem d'idolatriar. Me pens que els cristians hem de dir no massa vegades a moltes coses que ens transmeten, faltades totalment de la més elemental regla de moral. I amb açò, no hi hauríem de col.laborar.

Acab per dir-vos que aquestes meves paraules volen ésser per a vosaltres un empènyar-vos a fer servir degudament aquests medis de la Tele, la ràdio, etc. Seran un gran ajut si els empram bé. Poden fer-nos mal si abusam d'ells.

La confirmació

Aquests dies darrers de maig i els primers del proper mes de juny, el vostre bisbe està molt enfeinat amb els vostres al.lots i al.lotes. És que som al temps de les confirmacions. Dissabtes i diumenges em vaig traslladant a les diverses parròquies de l'illa, on, en la celebració de l'Eucaristia, administr aquest sagrament a tots aquells que s'han preparat i el volen rebre.

Dóna gust, i com m'agrada de veure les nostres esglésies plenes de joventut. Cants, animació, pregàries, el renou de la fila —confirmands i padrins— que s'atraca a l'altar, la unció i, en el silenci interior, l'Esperit que penetra les ànimes dels nostres adolescents.

Tot va començar a Jerusalem, diu una de les lliçons de la catequesi. Certament, aquell dia de Pentecosta, l'Esperit omplí els apòstols i començaren a parlar en altres llengües segons que l'Esperit els donava d'expressar-se. I els apòstols, enduits per l'Esperit, es van escampar per

tot el món, llavors conegut, i predicaven la Paraula de Déu a tota la gent que trobaven, imposant-los les mans i batiant-los i confirmant-los en la fe de Jesucrist.

Avui els bisbes, successors d'aquells primers apòstols, com a ministres originaris d'aquest sacrament de la confirmació, també imposen les mans als nous batiats i els comuniquen el do de l'Esperit. Perquè aquest sacrament de la confirmació és açò: comunicar el do de l'Esperit Sant, vincular els nous batiats més íntimament a l'Església, donar-los un vigor especial i per açò obligar-los a difondre i defensar la fe, de paraula i d'obra, com a autèntics testimonis de Jesucrist. Es una participació del sacerdoci comú de Jesús, que després posaran en pràctica en virtut dels altres sacraments que aniran rebent.

La confirmació és un dels tres sacraments de la iniciació cristiana. Aquella fe que vam rebre en el baptisme, ens ve augmentada en la confirmació. Llavors, van ser els nostres pares, en dur-nos a l'Església, qui responien per nosaltres de la fe i de la vida eterna que demanaven. Ara, en la confirmació, aquell qui, en consciència i lliurament s'atraca per a rebre-la, és ell mateix qui confirma i ratifica aquell gest que van fer els seus pares en el baptisme.

Per açò, la confirmació és un complement del baptisme. Però no la podem considerar com un final, un acabament, per mitjà del qual aquell que la rep ja queda alliberat de l'educació de la fe i, per tant, diguem-ho així, ha aprovat una assignatura que no repassarà ni estudiarà mai més.

La confirmació és un inici, un principi, i no un acabament. És l'entrada a la maduresa de la fe i la porta que s'ens obre a tota una panoràmica de vida de fe que és necessari alimentar cada dia i donar-ne testimoni amb les nostres obres i el nostre bon comportament.

Amb aquestes o altres paraules, estimats radiooients, tot açò que vos estic dient, és el que solec predicar en l'homilia que faig als al.lots i al.lotes que vénen a confirmar-se, i que me pens és l'essencial que he de mostrar-lis d'aquest sacrament, després de la preparació catequètica que ja han tengut.

Vull recalcar també l'aspecte comunitari que hi donam. No solament en la seva preparació que fan per grups, al llarg de les setmanes de catequesi i que ja els obliga a conviure una mateixa vivència de fe amb el catequista i uns amb altres d'ells mateixos, sinó també en la celebració del sacrament a la seva parròquia on, juntament amb els seus pares i padrins, s'uneixen al bisbe, cap de l'església, i a tot el poble que hi és present en comunitat. Açò és un signe de que comparteixen la fe amb els altres creients i que el camí de la seva vida cristiana l'han de fer, no

en solitari, sinó juntament amb els altres, a qui han d'atracar-se en la unió d'un mateix amor i una mateixa fe.

El fruit que trobem que podem esperar i hem d'esperar d'aquests sacraments, pel qual s'ens dona l'Esperit, és un enriquiment i una nova saba rejuvenida per a l'Església de Déu. Amb prolongació i transvassament al nostre món que hem d'anar transformant des de Jesús i la seva Bona Nova.

No vos sembla que, malgrat tot, podem esperar molt encara d'aquests nostres joves, decidits i valents, que, enduits per la força de l'Esperit, tenen un camp immens al seu davant per dur la pau i l'amor entre els homes i que encara són capaços d'establir un món millor a ca nostra?

Jo així ho esper, així ho deman i així desig que sigui. Aquest desig es fa oració per a dir: O Déu, confirmau açò que heu fet en nosaltres des del vostre temple sant que és a la Jerusalem celestial.

CONSELL PRESBITERAL

ACTA DEL CONSELL DE PRESBITERI

Dia 23 d'abril de 1980 a c'al Bisbe a les 10 del matí, es reuní el Consell de Presbiteri, amb assistència de tots els seus membres.

Després d'una pregària dirigida pel Sr. Bisbe, es llegí l'acta de la darrera sessió que fou aprovada.

Seguidament es passà a l'ordre del dia.

— En el punt referent al Consell de Pastoral i en el que fa referència a la revisió del treball realitzat per el passat Consell de Pastoral és tenir present d'una manera especial que hi ha un treball fet que s'ha de valorar.

Un dels primers passos a donar és la convocatòria de la permanent del Consell de Pastoral a fi de demanar-li la seva opinió i mirar de caminar de cara al futur.

Després d'un llarg diàleg per a concretar com dur a terme la revisió, en que es parla d' "Assemblea, Sínode...", d'un Consell amb un mínim d'estructura, àgil, a fi de que no sigui un òrgan de difícils moviments. Es parla d'una revisió de la pastoral diocesana a partir d'una feina feta a la base amb enquestes i treballs amb tota aquella gent que s'hi

vulgui comprometre, organitzat a partir d'un grup de treball que pugui programar tota aquesta feina. L'equip organitzador hauria d'estar format per persones dinàmiques i no massa nombrós, a fi de que sigui ver-taderament dinamitzador.

Per aquest treball s'encarrega al Vicari General la formació de l'equip que el prepari i marqui totes les etapes d'aquesta assemblea que s'haurà de fer a nivell de parròquies i grups que vulguin treballar-hi.

El Sr. Bisbe convocarà la permanent del Consell de Pastoral.

— En quant al servei al món turístic es veu convenient que els distints arciprestats estudiïn la problemàtica a partir de la realitat de cada zona, tenint molt present no únicament els turistes, sinó especialment els serveis. Es veu molt important l'aportació dels qui treballen directament en aquest sector.

— S'informe del treball fet de cara a la restauració de l'Orgue del "Socós".

— Després es passa a informar dels passos donats de cara a l'extinció de la Parròquia de St. Joan dels Horts que encara queda en estudi, donada la possibilitat de la conservació de l'edifici de cara a algunes activitats d'Església.

— Després el Sr. Bisbe presentà la qüestió de l'ideari de pastoral vocacional de la diòcesi que s'ha de comunicar a la Sagrada Congregació. Es veu que aquest treball s'ha de presentar a partir del que es fa.

S'ha de tenir present la Comissió Diocesana de Vocacions, d'on han sortit les vocacions; la vocació no creix aïllada, sinó que creix dins d'un ambient de generositat.

A les 2 de la tarda es dóna per acabada aquesta sessió i es convoca la pròxima per el 14 de maig de 1980, a C'al Bisbe a les 10 del matí, amb el següent ordre del dia:

- Servei al Turisme.
- Revisió Consell de Pastoral.
- Pastoral de Vocacions.
- Bodes d'Or de la Casa d'Exercicis d' "El Toro".

DELEGACION DIOCESANA DE ECONOMIA

**RESUMEN DE LAS ENTRADAS DE LA CURIA DIOCESANA
EN 1979**

Reintegrado por la Parroquia de San Antonio Ma. Claret	3.600,00
Reintegrado por la Emisora Radio Popular de Menorca	430.000,00
Cobro anticipado alquiler Cine O.A.R.	2.000.000,00
Cobro amortización y conservación Casa del Llibre	50.000,00
Percibido por colectas extraordinarias	385.874,00
Percibido por la Limosna Penitencial	146.892,00
Percibido por actuaciones Curia e impresos	100.097,55
Percibido por misas de binación	81.979,00
Percibido por el 10 por ciento de las colectas do- minicales	384.508,00
Donativo de la Iglesia y Cofradía del Santo Cristo	204.707,00
Varios donativos recibidos	341.762,67
Aportación del Estado a la Diócesis	15.871.658,00
Percibido de los Sres. Sacerdotes la cuota S. Social	484.316,00
Percibido de los Sres. Sacerdotes la cuota M. Clero	225.910,00
Recibido para su custodia del Provisorato	136.520,00
Recibido estipendios para misas del Colegio Espa- ñol de Roma	34.810,00
Recibido estipendios para misas del Obispado Vich	250.000,00
Ingresado para la Caja de Compensación	307.741,00
Percibido 4o. plazo del legado de Da. Maria Barceló	500.000,00
Cobrado 2o. plazo venta casa Rosario 15	1.000.000,00
Cobrado 9o. al 20o. plazos venta casa Sta. Clara 25	1.200.000,00
Cobrado 2o. plazo venta casa Santa Clara 23	100.000,00
Cobrado trabajos multicopista	1.000,00
Cobrado poderes expedientes matrimoniales	4.500,00
Cobrado suscripciones al Boletín Oficial del Obispado	120.349,00
Cobrado pensión Ejercicios	3.500,00
Reintegro importe viajes realizados	65.628,00
Intereses bancarios percibidos	1.177.387,26
	<hr/>
Suman las entradas	25.612.739,48

RESUMEN DE LAS SALIDAS DE LA CURIA DIOCESANA EN 1979

Compra de enseres y mobiliario	124.195,00
Compra colección libros Acta Synodal de Roma	66.125,00

Entrega al Seminario atrasos 1978 y año 1979	514.300,00
Entrega a la Parroquia de S. Antonio Abad de Mahón	55.000,00
Entrega a la Parroquia de San Luis	150.000,00
Entrega a la Parroquia de San Antonio Abad de Fornells	150.000,00
Entrega al Secretariado de Catequesis	72.500,00
Entrega al Secretariado de Joves Cristians	65.340,00
Entrega a la Delegación de Escultismo	50.000,00
Entrega a la Delegación del Congreso Mariano de Zaragoza	174.128,00
Compra de libros para el Secretariado de Catequesis	77.593,00
Satisfecho por Colectas extraordinarias	162.089,00
Distribuído de la Limosna Penitencial	76.700,00
Satisfechas las cuotas a la Mutualidad del Clero	225.910,00
Satisfechos complementos de la Caja de Com- pensación	161.175,00
Satisfechas las cuotas de la S. Social al C. N. Eco- nomía	484.316,00
Satisfecho al Secretariado de la Conferencia Epis- copal Española	10.629,00
Satisfecho nóminas al Clero	14.343.378,00
Satisfecha aportación de los fieles al fondo común in- terdiocesano	1.088.595,00
Préstamos a los Sres. Sacerdotes	350.000,00
Cancelación compra solar parroquia S. Antonio Ma. Claret	250.000,00
Cancelación hipoteca del Cine O.A.R.	1.440.000,00
Pago reparaciones Cine O.A.R.	58.945,00
Entregado donativo particular para San Antonio Ma. Claret	25.000,00
Pago a los beneficiarios del legado de Doña María Barceló	250.000,00
Pago estipendios misas del Obispado de Vich	124.200,00
Pago estipendios misas Fundaciones	129.333,00
Transferencia a "Preces de Roma"	6.186,00
Correos-Telégrafos y Pólizas	15.569,00
Teléfono	88.677,00
Electricidad y Agua	48.263,00
Material oficina	38.354,00
Limpieza	29.130,00
Contribuciones-Impuestos y Arbitrios	125.421,00

Suscripciones a Revistas y Periódicos	20.729,00
Limosnas distribuídas	4.375,00
Pago moniciones a otras Diócesis	880,00
Pago confección Boletín Oficial del Obispado	218.259,00
Pago pensiones al Colegio Español de Roma 1978 - 1979	34.810,00
Gastos Padres Ejercicios y reuniones C. Economía	48.000,00
Pago al personal administrativo y subalterno seclar	94.000,00
Pago viajes realizados	107.778,00
Pago gasolina y uso varios coches	48.740,00
Pago conservación Residencia Episcopal	29.258,00
Pago seguro fotocopiadora dos anualidades	31.743,00
Pago varios obsequios	19.763,00
Pago carteles horarios misas	9.753,00
Gastos entierro Sr. Gutierrez (q.e.p.d.)	16.738,00
Gastos notario solares S. Antonio Ma. Claret y Son Vitamina	52.247,00
Pago harina confección hostias	5.250,00
Gastos varios	25.850,00
Intereses varios satisfechos	297.255,00
Ingresado a reservas bancarias	3.516.260,48
Suman las salidas	25.612.739,48

Ciudadela, 31 diciembre 1979

DELEGACION DE LA MUTUALIDAD DEL CLERO

DESIGNACION DE LA JUNTA DIOCESANA

Se comunica al Rdo. Clero y socios de esta Diócesis que, efectuada el día 30 de Marzo de 1980 en la Curia Episcopal la anunciada votación para designar los miembros de la Junta Diocesana de la Mutualidad del Clero, resultaron elegidos los siguientes socios:

En primera votación, Presidente: D. Pedro Oléo Cortés.
Vicepresidente: D. José Ma. Pastor Sansas.
En segunda votación: Vocal: D. Miguel Anglada Piris, que actuará de Secretario.

Ciudadela, 31 de Marzo de 1980

INFORMACION DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Mes d'abril

28-30.- Continua la Visita Pastoral a la parròquia de Ferreries.

Mes de maig

- 1.- Administra la confirmació a la parròquia de Sant Francesc, de Maó.
- 2.- Presideix a Barcelona, la reunió del Consell Regional de la Càritas catalano-balear.
- 5.- Assisteix, a Madrid, a la reunió de la Comissió Episcopal de Pastoral social.
- 6.- És a Mallorca, per assumptes de la diòcesi. Visita també al Sr. Joan Jaume.
- 7.- Al Santuari del Toro, assisteix al curset per a capellans, que dóna el Sr. Joan Bastard, de Mallorca. Al capvespre, presideix l'eucaristia i les vespres de la Mare de Déu.
- 8.- Rep visites. Al capvespre visita tres comunitats de religioses, a Mercadal, i Maó. A les 8,30 del fosquet, concelebra l'eucaristia a dalt El Toro amb motiu de la festa de la Mare de Déu.
- 9.- Rep visites.
- 10.- Rep visites, entre elles, el Consell regional dels AA. dels Salesians. Al capvespre, visita seccions de catequesi, a la parròquia de Ferreries.
- 11.- Presideix la concelebració de l'eucaristia de la solemnitat de

la Mare de Déu del Toro, a dalt al seu Santuari. Després, fa la benedicció dels camps i dels vents de Menorca.

12.- Rep visites.

13.- Rep visites. Al capvespre, reunió amb la Junta Econòmica del Bisbat.

14.- Presideix el Consell del Presbiteri, a C'al Bisbe. El capvespre, visita les obres de la nova parròquia de St. Rafel, de Ciutadella.

15.- Celebra l'eucaristia al Santuari de Fàtima, a Favàritx, amb motiu de la festa de Sant Isidre, patró dels pagesos. Al capvespre, visita l'oratori públic de Mongofre Nou.

16.- Rep visites. A les 9 del vespre, es reuneix amb el Consell parroquial de Ferreries.

17.- A migdia, assisteix a la inauguració del col·legi dels Pares dels Alumnes, d'Alaior. A la una, diu missa a Fàtima, amb motiu d'un casament. A les 7,30 del capvespre, administra la confirmació a la parròquia de St. Esteve, de Ciutadella.

18.- Al capvespre, administra la confirmació, a la parròquia de St. Francesc, de Ciutadella.

19.- Rep visites. També visita, al capvespre, el nou col·legi dels pares dels alumnes, d'Alaior.

20.- Rep visites.

22.- Al capvespre, rep visites a Maó.

23.- A les 9 de la nit, es reuneix amb un grup dels equips de matrimonis, a Ferreries.

24.- Administra la confirmació, al fosquet, a la parròquia del P. Claret, a Ciutadella. Després, es reuneix amb un grup dels equips de matrimonis, a Ferreries.

25.- Presideix la processó de Maria Auxiliadora, a Ciutadella, i concelebra l'eucaristia al seu Santuari.

26.- A migdia, es reuneix en un lloc de Ferreries, amb un grup dels equips de matrimonis. A les 8,30 del vespre, administra la confirmació, a la parròquia de la Catedral.

27.- Rep visites. Reunió al vespre, amb un grup dels equips de matrimonis, de Ferreries.

31.- A les 8 del capvespre, administra la confirmació, a la parròquia de Sta. Maria de Maó.

CELEBRACION DE LA FESTIVIDAD DE LA VIRGEN DE EL TORO

Con la asistencia de un gran número de fieles que abarrotaban

por completo el templo tuvo lugar en Monte Toro la celebración de la Festividad de la Virgen "Moreneta" Patrona de Menorca.

La celebración litúrgica se inició a las once horas, presidida por el Obispo de Menorca, don Antoni Deig i Clotet, asistido por el Arcipreste de Mahón, señor Cots y los sacerdotes Cristòfol Vidal y Sebastià Taltavull, quien, al principio de la celebración recordó la feliz circunstancia de que en este año se celebre el 50 aniversario de la Casa de Ejercicios de nuestra montaña santa. Sebastià Taltavull hizo votos porque El Toro no deje jamás este carácter de lugar de oración y peregrinaje y no se transforme en un mero paraje turístico. En su homilía, el Obispo de Menorca, Monseñor Deig habló a sus feligreses de los dos grandes Amores de Dios y de la Virgen María para con todos sus hijos en este mundo. Recordó que la Virgen de Monte Toro es la primera que ve salir diariamente el sol en toda España y haciendo el símil con la lectura de la visita a Santa Isabel manifestó el deseo de que el mundo entero diera saltos de alegría, porque Dios está en él. Un grupo de jóvenes pertenecientes al Secretariat de Joves Cristians de Menorca, que habían pasado la noche anterior orando en el Monasterio, preparando la celebración del día siguiente, formuló las plegarias e invocaciones que han sido respondidas por todo el pueblo. La celebración finalizó en el interior del templo con el canto de los "goigs" a la Mare de Déu del Toro.

Finalizada la Eucaristía, los celebrantes y todos los fieles se dirigieron al exterior en donde, bajo el olivo de Monte Toro, el Obispo Deig procedió a la tradicional bendición de las tierras de Menorca, dirigiéndose sucesivamente a los cuatro puntos de la isla, "Tramuntana", "Migjorn", "Llevant" y "Ponent", con una rama de laurel. A continuación repitió la bendición con el crucifijo y deseó una muy feliz fiesta a todos sus feligreses.

INAUGURACION DEL NUEVO COLEGIO "LA SALLE" DE ALAYOR

El pasado día 17 de mayo, a las doce de la mañana, se concentró una gran multitud para asistir al solemne y gozoso acto de inauguración del Nuevo Colegio, que, ubicado en la zona escolar, ha construido la Junta de Padres de Alumnos de la Asociación La Salle, edificio de ocho aulas que levanta su magna silueta junto al Colegio Nacional Mixto inaugurado hace un par de años en la población.

Por no poder estar presentes en la ceremonia de inauguración ofi-

cial, previa a la misma habían visitado el Colegio y saludado al Presidente de la Junta de Padres y Director de la entidad, el Sr. Gobernador Civil de la Provincia, el Presidente del Consell Insular y el Delegado del Gobierno en Menorca que se dirigían a Ciudadelá para asistir a la inauguración de la nueva Casa Cuartel de la Guardia Civil.

Antes de verificarse la apertura del Centro, el Grupo Folklórico del Colegio interpretó varias danzas menorquinas.

Seguidamente se procedió a la recepción de autoridades y representaciones.

El Presidente de la Asociación de Padres de Alumnos D. Sebastián Sintés Pons, realizó la simbólica entrega de la llave del Centro al Director del mismo Hno. Buenaventura Pol el cual abrió las puertas y el público congregado en el exterior penetró en el vestíbulo y pasillos llenando todo su espacio.

Tomó la palabra el Presidente de la Asociación La Salle, D. Tomás Sintés Bocco, que dio la bienvenida a todo el público e hizo un breve historial del Colegio.

Juan Mascaró Palliser fue, después de las palabras dirigidas por el señor Obispo, palabras que insertamos en otro lugar de este Boletín, el encargado de descubrir la lápida que conmemora la inauguración, siendo, seguidamente leídas cartas de adhesión, telegramas y tarjetas, destacando la del Sr. Ministro de Justicia, antes de Educación, Sr. Cervero, la del Superior General de las Escuelas Cristianas y la del Senador por Menorca, D. Tirso Pons.

Después tomó la palabra el Presidente D. Sebastián Sintés Pons que dijo en su parlamento que este honor y satisfacción que le tocaba de inaugurar el Nuevo Colegio, casi le avergonzaba por el hecho de que, por ser reciente su nombramiento en ese cargo su labor en llevar a cabo este proyecto había sido mínima y señaló que en los momentos de alegría no debían de ser olvidados todos los que con su esfuerzo habían contribuido a llevar adelante el proyecto.

El Hno. Director Buenaventura Pol, pronunció unas breves palabras corroborando lo dicho por el Presidente y dijo que este Colegio que se le había entregado por parte de la Junta de Padres de Alumnos él lo entregaba al alumnado deseando no vieran en él un Colegio de San Juan de la Salle, sino el Colegio de todos.

También hubo unas palabras de una alumna, la niña Margarita Llopis agradeciendo en nombre de todos los alumnos a cuantos han laborado en su realización.

Como colofón al acto tomó la palabra el Alcalde de Alayor D. Cristóbal Triay que manifestó que si hacia pocas fechas se había inaugu-

rado un Centro Cultural, hoy era nuevo motivo de satisfacción la inauguración de este nuevo Colegio, diciendo que era un gran día que se podía resumir con una palabra muy corta. Gracias.

Por la noche hubo una cena de hermandad en el hotel Los Milanos de Son Bou, con una nutrida participación, en la que se realizó la entrega de los Trofeos de la Exposición de Plantas y Flores y se concedió una placa de gratitud y homenaje al Presidente de la Junta de Padres de Alumnos y sendos pergaminos de gratitud y homenaje también firmados por el Presidente Provincial y Director del Colegio a los señores Juan Mascaró Palliser, Juan Ignacio Fortuny Gutierrez y Juan Ameller Barber por la labor realizada.

JORNADA DE LOS MEDIOS DE COMUNICACION SOCIAL

En toda la diócesis se celebró la Jornada de los Medios de Comunicación Social, con referencias explícitas al lema de este año "Mejorar la familia", en las homilias.

El diario "Menorca" y la emisora de la COPE, dedicaron amplios espacios a comentarios sobre la importancia del "día", y especialmente sobre la influencia de la televisión en el ambiente familiar.

Actos destacados de la celebración de la Jornada fueron las dos conferencias que, sobre "Los Medios de Comunicación y la Familia", pronunció el director de "Vida Nueva", Bernardino M. Hernando.

EJERCICIOS DE MES PARA SACERDOTES Y RELIGIOSOS

Como todos los años, se dará una tanda de Ejercicios de MES del día 1 al 28 de septiembre.

Director: A. Muntané S.J.

Dirección: Casa de Ejercicios "San Ignacio", Carrasco i Formiguera 32 (antes Doctor Amigant) BARCELONA-17 – Tef.: 203 88 66

Se ruega lleven consigo la BIBLIA. Los DOCUMENTOS CONCILIARES los proporcionará la Casa.

En toda la diócesis se celebró la Jornada de los Medios de Comunicación Social, con referencias explícitas al tema de esta Jornada: "Mejorar la familia", en las homilias, por a edinevid al oib sup, occob etnis sãm. El diario "Menorca", y la emisora de la COPE, dedicaron amplios espacios a comentarios sobre la importancia del "día", y especialmente sobre la influencia de la televisión en el ambiente familiar, porido roñes. Actos destacados de la celebración de la Jornada fueron las dos conferencias que, sobre "Los Medios de Comunicación y la Familia", pronunció el director de "Vida Nueva", Bernardino M. Hernández, y el senador de la Generalitat, Sr. Joan Sureda, al ser presentado por el Sr. D. Tirsó Pons.

JORNADA DE LOS MEDIOS DE COMUNICACIÓN SOCIAL

Después de la palabra del Sr. D. Sebastián Sintes Pons, que en su momento y tono este sup otomaxim us no oib sup. El Sr. Sintes Pons, alabó la palabra del Sr. D. Sebastián Sintes Pons, que en su momento y tono este sup otomaxim us no oib sup.

EJERCICIOS DE MES PARA SACERDOTES Y RELIGIOSOS

Como todos los años, se dará una tanda de Ejercicios de Mes del día 1 al 28 de septiembre. El H. Director, Sr. D. Sebastián Sintes Pons, alabó la palabra del Sr. D. Sebastián Sintes Pons, que en su momento y tono este sup otomaxim us no oib sup. Director: A. Muntané S.J. Dirección: Casa de Ejercicios "San Ignacio", Camino de Formigueras 32 (antes Doctor Amigant) BARCELONA 17 - Tel. 203 88 00. Se ruega lleven consigo la BIBLIA. Los DOCUMENTOS CONJUNTALES los proporcionará la Casa.